ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2018

Vyhlásené: 27. 4. 2018 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

123

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 1. októbra 2016 bola v Addis Abebe podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Etiópskou federatívnou demokratickou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 858 z 11. októbra 2017 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi.

Prezident Slovenskej republiky ratifikoval zmluvu 29. novembra 2017.

Zmluva nadobudla platnosť 26. februára 2018 v súlade s článkom 28.

ZMLUVA MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A ETIÓPSKOU FEDERATÍVNOU DEMOKRATICKOU REPUBLIKOU O ZAMEDZENÍ DVOJITÉHO ZDANENIA A ZABRÁNENÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU V ODBORE DANÍ Z PRÍJMOV

Slovenská republika a Etiópska federatívna demokratická republika,

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene zmluvného štátu alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov vrátane daní z príjmov plynúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ako aj dane zo zhodnotenia majetku.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä

a) v prípade Slovenskej republiky

(i) daň z príjmov fyzických osôb,

(ii) daň z príjmov právnických osôb,

(ďalej len „slovenská daň“),

b) v prípade Etiópie

(i) daň z príjmov fyzických osôb a právnických osôb,

(ii) daň z príjmov z ťažby nerastov, z ropy a poľnohospodárskej činnosti,

(ďalej len „etiópska daň“).

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky rovnaké alebo v podstate podobné dane ukladané po dátume podpisu tejto zmluvy, ktoré sa ustanovia okrem alebo namiesto existujúcich daní. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovenskú republiku alebo Etiópiu,

b) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,

c) pojem „Etiópia“ označuje Etiópsku federatívnu demokratickú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje národné územie a iné územie, ktoré podľa pravidiel medzinárodného práva alebo etiópskeho práva je alebo môže byť označené ako územie, na ktorom Etiópia vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu,

d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a iné združenia osôb,

e) pojem „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo osobu, ktorá sa na daňové účely považuje za právnickú osobu,

f) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) pojem „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátnu príslušnosť zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v zmluvnom štáte,

h) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom a prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia sa nachádza v zmluvnom štáte, okrem prípadov, ak sa takáto doprava uskutočňuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

i) pojem „príslušný orgán“ označuje

(i) v prípade Slovenskej republiky Ministerstvo financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v prípade Etiópie ministra financií a ekonomického rozvoja alebo jeho splnomocneného zástupcu.

(2) Pri uplatňovaní zmluvy zmluvným štátom každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov zmluvného štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových predpisov zmluvného štátu má prednosť pred významom, ktorý má daný pojem podľa iných právnych predpisov zmluvného štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu podlieha v tom zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho trvalého pobytu, sídla, miesta skutočného vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a taktiež zahŕňa tento zmluvný štát a každý jeho správny celok alebo miestny orgán. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá v zmluvnom štáte podlieha zdaneniu iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto zmluvnom štáte alebo majetku, ktorý sa tam nachádza.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má trvalo dostupné bývanie; ak má trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak v žiadnom z nich nemá trvalo dostupné bývanie, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia túto otázku vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) predajné miesto,

f) dielňu,

g) veľkosklad (vo vzťahu k osobe, ktorá prevádzkuje skladové priestory),

h) farmu, plantáž alebo iné miesto, kde sú prevádzkované poľnohospodárske, lesnícke, plantážne alebo súvisiace činnosti, a

i) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

(3) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa aj

a) stavenisko alebo stavebný, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti s tým spojené, len ak takéto stavebné, projektové činnosti trvajú po dobu dlhšiu ako šesť mesiacov,

b) poskytovanie služieb vrátane poradenských alebo manažérskych služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých podnikom na tento účel, ale len vtedy, ak činnosti tohto charakteru trvajú na území druhého zmluvného štátu v období alebo viacerých obdobiach presahujúcich v úhrne šesť mesiacov v akomkoľvek dvanásťmesačnom období.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) využívanie zariadení výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) udržiavanie zásob patriacich podniku výlučne na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter (ako napr. reklama, poskytovanie informácií, vedecký výskum atď.),

f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého miesta na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(5) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 7 koná v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc v zmluvnom štáte uzavierať zmluvy v mene tohto podniku, potom tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto zmluvnom štáte vo vzťahu k všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré nezakladajú stálu prevádzkareň podľa ustanovení uvedeného odseku, ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie.

(6) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku poisťovacia spoločnosť jedného zmluvného štátu, okrem zaistenia, má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, ak vyberá poistné na území druhého zmluvného štátu alebo poisťuje riziká, ktoré tam vznikli, prostredníctvom osoby inej ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 7.

(7) Podnik nemá stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tom zmluvnom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom obchodného zástupcu, komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej bežnej činnosti. Avšak, ak činnosti takého zástupcu úplne alebo prevažne súvisia s týmto podnikom, nepovažuje sa za nezávislého zástupcu v zmysle tohto odseku.

(8) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť v tom druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nezakladá sama osebe z ktorejkoľvek takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a neživý inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia právnych predpisov upravujúce pozemkové vlastníctvo, užívanie nehnuteľného majetku a práva na variabilné alebo fixné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, z prameňov a iných prírodných zdrojov, lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia na príjmy plynúce z priameho využívania, z nájmu alebo iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku využívaného na vykonávanie slobodného povolania.

Článok 7
Zisky z podnikania

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoje podnikanie v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoje podnikanie takýmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať

a) tej stálej prevádzkarni alebo

b) predaju tovaru v druhom zmluvnom štáte toho istého alebo podobného druhu, ako je tovar predávaný prostredníctvom tejto stálej prevádzkarne.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tejto stálej prevádzkarni sa s výnimkou ustanovení odseku 3 prisudzujú v každom zmluvnom štáte zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.

(4) Ak je v zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 nevylučujú, aby ten zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, obvyklým rozdelením, použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkarni sa neprisudzujú žiadne zisky z dôvodu nákupu tovaru pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

(1) Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Ak miesto skutočného vedenia podniku vodnej dopravy je na palube lode, má sa za to, že sa nachádza v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode, alebo ak domovský prístav nie je, nachádza sa v tom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je prevádzkovateľ lode.

(3) Zisky, na ktoré sa vzťahuje tento článok, pozostávajú zo ziskov priamo plynúcich podniku z prepravy cestujúcich alebo nákladu loďou alebo lietadlom (vlastnými, prenajatými alebo ktoré má podnik inak k dispozícii), ktoré podnik prevádzkuje v medzinárodnej doprave. Tento článok sa bez ohľadu na ustanovenia článku 12 rovnako vzťahuje aj na zisky z činností priamo súvisiacich s prevádzkovaním lodí alebo lietadiel, ako aj na zisky z činností, ktoré sú doplnkové k prevádzkovaniu lodí a lietadiel (napr. zisky z príležitostného prenájmu lodí a lietadiel bez posádky, zisky z príležitostného používania, údržby alebo prenájmu kontajnerov používaných na prepravu nákladu, zisky z predaja cestovných lístkov na účet iného prepravného podniku).

(4) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnom podnikaní alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, na ktorých sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by v prípade neexistencie týchto podmienok jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku toho zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v druhom zmluvnom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tom druhom zmluvnom štáte. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

(3) Ustanovenie odseku 2 sa neuplatní v prípade podvodu, hrubej nedbanlivosti alebo vedomého zanedbania.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, ale ak je skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne

a) päť percent hrubej sumy dividend, ak skutočný vlastník vlastní najmenej desať percent majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,

b) desať percent hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Tento odsek sa netýka zdanenia spoločností, ak ide o zisky, z ktorých sa vyplácajú dividendy.

(3) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj iných príjmov, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého je vyplácajúca spoločnosť rezidentom.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tom druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(5) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, ten druhý zmluvný štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi toho druhého zmluvného štátu alebo ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo stálu základňu nachádzajúcu sa v druhom zmluvnom štáte a nemôže ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov plynúcich zo zdroja v tom druhom zmluvnom štáte.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne päť percent hrubej sumy úrokov. Príslušné orgány zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia tohto obmedzenia.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu, ktorý je ich skutočným vlastníkom, sú oslobodené od dane v zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, ak sa vyplácajú

a) vláde druhého zmluvného štátu, jeho nižšiemu správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu, alebo centrálnej banke druhého zmluvného štátu, alebo

b) v súvislosti s pôžičkou alebo úverom, ktoré sú zabezpečené ručením alebo poistené vládou druhého zmluvného štátu, jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom, alebo centrálnou bankou druhého zmluvného štátu.

(4) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť, bez ohľadu na to, či poskytujú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Úroky z omeškania ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažujú za úroky na účely tohto článku. Pojem „úroky“ nezahŕňa časť príjmu, ktorá sa považuje za dividendu podľa ustanovenia článku 10 ods. 3.

(5) Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva

v tom druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(6) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa úroky platia a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo tejto stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo táto stála základňa.

(7) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tom prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne päť percent hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia tohto obmedzenia.

(3) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre televízne alebo rozhlasové vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, alebo priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tom druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo tejto stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo táto stála základňa.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa licenčné poplatky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tom prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Príjmy zo scudzenia majetku

(1) Príjmy, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Príjmy zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou obchodného majetku stálej prevádzkarne, vrátane akcií a iných obdobných podielov v spoločnosti, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku slúžiaceho stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu k dispozícii v druhom zmluvnom štáte na vykonávanie slobodného povolania, vrátane príjmov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne sa môžu zdaniť v druhom zmluvnom štáte.

(3) Príjmy plynúce podniku zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku, ktorý vlastní tieto lode alebo lietadlá.

(4) Príjmy zo scudzenia majetku iného, ako sa uvádza v odsekoch 1 až 3, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Slobodné povolania

(1) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu poskytovania profesijných služieb alebo iných činností nezávislého charakteru podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte, ak nemá na výkon svojich činností pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu. Ak má takúto stálu základňu, môžu sa jeho príjmy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale iba v takej výške, v akej ich možno pripočítať tejto stálej základni.

(2) Pojem „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubárov a účtovníkov.

Článok 15
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania podliehajú zdaneniu, s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19 a 20, len v tomto zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu, bez ohľadu na ustanovenie odseku 1, len v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

a) príjemca je prítomný v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého zmluvného štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom zmluvnom štáte.

(3) Pojem „zamestnávateľ“ uvedený v odseku 2 písm. b) označuje osobu, ktorá má právo na vykonanú prácu a ktorá nesie zodpovednosť a riziko spojené s výkonom práce.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny plynúce rezidentovi zmluvného štátu z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z činností vykonávaných osobne v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 príjmy plynúce z činností uvedených v odseku 1 v rámci kultúrnej alebo športovej výmeny odsúhlasenej vládami zmluvných štátov a vykonávaných na iné účely, než je dosiahnutie zisku, sú oslobodené od dane v zmluvnom štáte, v ktorom sú tieto činnosti vykonávané.

Článok 18
Dôchodky

S výnimkou ustanovenia článku 19 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 19
Štátna služba

(1)

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, okrem dôchodkov, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho správnym celkom, alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované

tomu zmluvnému štátu alebo jeho útvaru, alebo orgánu podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte.

b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tom druhom zmluvnom štáte a fyzická osoba je rezidentom toho druhého zmluvného štátu a

(i) je štátnym príslušníkom toho druhého zmluvného štátu alebo

(ii) sa rezidentom toho druhého zmluvného štátu nestala len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

(2)

a) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný z prostriedkov, ktoré vytvoril zmluvný štát alebo jeho správny celok, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomu zmluvnému štátu alebo jeho správnemu celku, alebo miestnemu orgánu podlieha zdaneniu len v tom zmluvnom štáte.

b) Takýto dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak je fyzická osoba rezidentom a štátnym príslušníkom toho druhého zmluvného štátu.

(3) Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa uplatňujú na platy, mzdy, iné podobné odmeny a dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom.

Článok 20
Študenti a učni

(1) Platby, ktoré na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku dostáva študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tomto skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak takéto platby majú zdroj mimo tohto skôr uvedeného zmluvného štátu.

(2) Pokiaľ ide o granty, štipendiá a odmeny zo zamestnania, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, študent alebo učeň uvedený v odseku 1 má okrem toho právo v priebehu takéhoto vzdelávania alebo odbornej prípravy na rovnaké výnimky, úľavy alebo zníženie daní, aké sa uplatňujú pre obyvateľov zmluvného štátu, v ktorom sa zdržiava.

Článok 21
Iné príjmy

(1) Časti príjmov rezidenta zmluvného štátu bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa neuplatnia na príjmy, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2, ak ich príjemca, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo touto stálou základňou. V tom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 časti príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré nie sú upravené v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy a ktoré plynú z druhého zmluvného štátu, sa môžu tiež zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 22
Zamedzenie dvojitého zdanenia

(1) Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, skôr uvedený zmluvný štát povolí znížiť daň z príjmov svojho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v tom druhom zmluvnom štáte. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu sú vyňaté zo zdanenia v tom zmluvnom štáte, napriek tomu môže ten zmluvný štát pri vypočítaní sumy dane z ostatných príjmov tohto rezidenta vziať do úvahy vyňaté príjmy.

(3) Daň zaplatená v zmluvnom štáte zahŕňa na účely odseku 1 tohto článku daň, ktorá by bola splatná nebyť daňových stimulov poskytovaných podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorých zmyslom je podpora hospodárskeho rozvoja v tom štáte.

Článok 23
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 bude uplatňovať aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi žiadneho zo zmluvných štátov.

(2) Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo stálej základne, ktorú má k dispozícii rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nemôže byť v tom druhom zmluvnom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov alebo rezidentov toho druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti.

(3) Ustanovenia tohto článku sa nebudú vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu akékoľvek osobné úľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(4) Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné úhrady platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.

(5) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda jeden rezident alebo viac rezidentov druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné či ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného zmluvného štátu.

(6) Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 uplatnia na dane každého druhu a charakteru.

Článok 24
Procedúra vzájomnej dohody

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú

viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do dvoch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní v časových lehotách ustanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov vynaložia úsilie vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o vylúčení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 25
Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie, o ktorých sa predpokladá, že sú rozhodujúce na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov upravujúcich dane každého druhu a charakteru, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich správnych celkov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2.

(2) Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal podľa odseku 1, sa považujú za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a poskytnú sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, vykonávaním právnych predpisov alebo trestným stíhaním týkajúcim sa daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní uvedených v odseku 1. Tieto osoby alebo orgány použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa v žiadnom prípade nevykladajú tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia v rozpore s právnymi predpismi a administratívnou praxou niektorého zo zmluvných štátov,

b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní toho alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých zverejnenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

(4) Ak jeden zmluvný štát žiada informácie v súlade s týmto článkom, druhý zmluvný štát využije všetky dostupné prostriedky na získanie požadovaných informácií aj napriek tomu, že druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje na vlastné daňové účely. Povinnosť obsiahnutá v predchádzajúcej vete podlieha obmedzeniam odseku 3, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nevysvetľujú tak, že by zmluvnému štátu umožnili zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že sa o tie informácie nezaujíma z vnútroštátnych dôvodov.

(5) V žiadnom prípade sa ustanovenia odseku 3 nevykladajú tak, že umožňujú jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadované informácie uchováva banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo zmocneného zástupcu, alebo preto, že sa týkajú vlastníckych podielov na osobe.

Článok 26
Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27
Iné ustanovenia

(1) Ustanovenia tejto zmluvy nesmú v žiadnom prípade zabrániť zmluvným štátom pri uplatnení vnútroštátnych právnych predpisov, ktorých cieľom je zabrániť daňovým únikom, a to najmä, avšak nie výlučne, ustanovení o podkapitalizácii, transferovom oceňovaní a zásady obsahu nad formou.

(2) Príslušný orgán jedného zmluvného štátu môže po konzultácii s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu odoprieť výhody plynúce z tejto zmluvy osobe alebo vo vzťahu k transakcii, ak by podľa jeho názoru poskytnutie týchto výhod predstavovalo zneužitie tejto zmluvy vzhľadom na jej cieľ.

Článok 28
Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva podlieha schváleniu v súlade s vnútroštátnymi právnymi postupmi oboch zmluvných štátov a nadobudne platnosť 60. dňom po prijatí neskoršieho oznámenia potvrdzujúceho, že boli splnené vnútroštátne právne postupy. Ustanovenia tejto zmluvy sa potom budú vykonávať

a) v Slovenskej republike

(i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji, na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

(ii) v prípade ostatných daní z príjmov, na dane ukladané za zdaňovacie obdobie začínajúce sa od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v Etiópii

(i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji, na sumy príjmov vyplatené alebo pripísané od 1. januára nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť, a

(ii) v prípade ostatných daní z príjmov, na príjmy v zdaňovacom období začínajúcom sa od 8. júla nasledujúceho po hospodárskom roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 29
Ukončenie platnosti

(1) Táto zmluva zostane v platnosti, pokým ju niektorý zo zmluvných štátov nevypovie. Ktorýkoľvek zo zmluvných štátov môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom akéhokoľvek kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa

táto zmluva prestane vykonávať

a) v Slovenskej republike

(i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji, na sumy príjmov vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo zaslané oznámenie o výpovedi,

(ii) v prípade ostatných daní z príjmov, za zdaňovacie obdobie začínajúce sa od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo zaslané oznámenie o výpovedi,

b) v Etiópii

(i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji, na sumy príjmov vyplatené alebo pripísané od 1. januára nasledujúceho po roku, v ktorom bolo zaslané oznámenie o výpovedi, a

(ii) v prípade ostatných daní z príjmov, na príjmy v zdaňovacom období začínajúcom sa od 8. júla nasledujúceho po hospodárskom roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Addis Abebe 1. októbra 2016 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom a v anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za
Slovenskú republiku:

Miroslav Lajčák v. r.

Za
Etiópsku federatívnu demokratickú republiku:

Ahmed Shide v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.